

242. Ó, seregeknek Hatalmas királya

Vad Péter Zsigmond

1. Ó, se - re - gek - nek Ha - tal - mas ki - rá - lya,
2. Az Úr Is - ten - nek Te vagy di - cső - sé - ge,
3. Te vagy ré - sze - se Is - te - ni vol - tá - nak;

(man.)

A nagy Is - ten - nek, Mi te - rem - tők - nek,
Di - cső - sé - gé - nek Min - den vég nél - kül
Szent je - len - té - se Té - ge - det monds vall

3

Gond - vi - se - lők - nek Sze - rel - mes szent Fi - a:
Te vagy e - gye - dül Tel - jes fé - nyes - sé - ge.
Min - den bi - zony - nyal Tu - laj - don Fi - á - nak.

242. Ó, seregeknek Hatalmas királya

4. Teáltalad lett Nékünk is Atyánkká;
Kegyelemből tett Engedelmedért,
Szent érdemedért Fogadott fiakká.

5. Te vagy az Ura Választott népednek,
És hű pásztora Minden időben,
Most s jövőben Gyenge seregednek,

6. Kiket megváltál Drága szent véreddel,
Megszabadítál Bűntől, haláltól,
A kárhozattól Elégtételeddel.

7. Azért már élünk Néked, nem magunknak;
Hát úgy bánj velünk, Hogy nagy örömmel
Szolgáljunk szívvel Néked, mi Urunknak!

